

Рашко

Сбогомъ, Аничке (държи и¹ ржката). Като че
изпращамъ дъщеря си. Мжчно ми е...

Аничка

Сега да вървимъ. Борьо, ела... (Тръгватъ).

Павлина

Аничке, оставяшъ ни...

Г-жа Антонина

Ехъ, нѣма нищо... нѣма нищо...

Аничка

Ний пакъ ще се виждаме! (Излизатъ. Всич-
ки излизатъ. Остава само Пончевъ, следъ малко до
него дохожда Любенъ. Чуватъ се сигнали на автомо-
била. Г л а с о в е: Сбогомъ! Сбогомъ! Сбогомъ, Аничке!)

Любенъ

Сбогомъ! Сбогомъ!

Пончевъ (маха съ ржка)

Сбогомъ, Аничке!

Завеса